13/08/25 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ- ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଅକାଳମୂରତ୍ତ ବାବାଙ୍କର କଥାବାରତ୍ତା, ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଥିବା ସିଂହାସନ, ଯେତେବେଳେ ସେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ରଚନା କରିଥା'ନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ବୁଦ୍ଧିମାନ ସନ୍ତାନମାନେ କେଉଁ ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝି ଠିକ୍ ରୀତିରେ ବୁଝାଇ ପାରିବେ?

ଉତ୍ତର**:-** ବ୍ରହ୍ମା କିଏ ଏବଂ ସେ ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ କିପରି ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ କୌଣସି ଦେବତା ନୁହଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି... ଏହି ସବୁ ରହସ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ବୁଝି ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ଅଶ୍□ାରୋହୀ ଏବଂ ପଦାତିକମାନେ ଏଥିରେ ତ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିବେ ।

ଗୀତ**:-** ଓମ୍ ନମୋ ଶିବାୟ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ମହିମା ଗାନ କରିଥା'ନ୍ତି । ମହିମା ତ ଗାନ କରିଥା'ନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ନା ତାଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ନା ତାଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ପରିଚୟକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଯଦି ଯଥାର୍ଥ ମହିମାକୁ ଜାଣିଥାନ୍ତେ ତେବେ ବର୍ଣ୍ଣନା ନିଶ୍ଚୟ କରିଥାନ୍ତେ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଚିତ୍ର । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଥିବେ ନା । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଜାଣିପାରିବେ ଆଉ କେହି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଇଏ କିପରି ବ୍ରହ୍ମା ହୋଇପାରିବେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନବାସୀ ରୂପେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରଜାପିତା ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ପ୍ରଜା ରଚନା ହେଉ ନାହିଁ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ ସହିତ ବହୁତ ବାଦ ବିବାଦ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବୁଝାଇବା ଦରକାର - ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବାସ୍ତବରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଅକ୍ଷର ବାହାରିଛି, ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଠାରୁ ବୌଦ୍ଧି, ଇବ୍ରାହିମ୍ଙ୍କଠାରୁ ଇସ୍ଲାମୀ, ସେହିପରି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଛନ୍ତି । ଆଦିଦେବ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା । ବାସ୍ତବରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଦେବତା ବୋଲି କହିପାରିବା ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ । ଯିଏ ନିଜକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୋଲାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଦରକାର ବ୍ରହ୍ମା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ? ସେ କାହାର ରଚନା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି? ଏ କଥା କେବେ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ, ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ଶିବବାବାଙ୍କର ଯିଏ ରଥ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ପ୍ରବେଶ କରିଥା'ନ୍ତି । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଆତ୍ମା ଯିଏ ରାଜକୁମାର କୃଷ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ ଇଏ ଆସି ବ୍ରହ୍ମା ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ଜନ୍ମପତ୍ରୀର ନାମ ଅଲଗା ଥିବ କାହିଁକି ନା ସେ ତ' ହେଉଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟ ନା । ପୁଣି ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଦ୍□ାରା ଏହାଙ୍କ ନାମ ବ୍ରହ୍ମା ରଖୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି - ସେହି ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ରୂପ । ସେ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ନା । ୮୪ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମରେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ରଥର ନା । ଏହି (ଶରୀର) ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ରଥ । ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତଙ୍କର ଚାଲିଲା, ବୁଲିଲାର ସିଂହାସନ । ଶିଖ୍ ଲୋକମାନେ ପୁଣି ଅକାଳ ତଖତ୍ ତିଆରି କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତାକୁ ଅକାଳତଖତ୍ କହୁଛନ୍ତି । ଏଠାରୁ ଭ୍ରୁକୁଟୀ ତ ହେଉଛି ଅକାଳ ତଖତ୍ । ବାସ୍ତବରେ ଅକାଳ ତଖତ ସମସ୍ତଙ୍କର ରହିଛି । ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଏହି ରଥ ଆବଶ୍ୟକ ନା । ରଥରେ ପ୍ରବେଶ କରି ବସି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ସାଗର କୁହାଯାଏ । ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ନଲେଜଫୁଲର ଅର୍ଥ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅଥବା ସର୍ବଜ୍ଞାତା ନୁହେଁ । ସର୍ବବ୍ୟାପୀର ଅର୍ଥ ଅଲଗା ଏବଂ ସର୍ବଜ୍ଞାତାର ଅର୍ଥ ଅଲଗା । ମନୁଷ୍ୟ ତ' ସବୁ କିଛି ମିଶାଇ ଯାହା ଆସୁଛି ତାହା କହିଚାଲିଛ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ସବୁ ହେଉଛୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଆମର କୁଳ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଲୋକମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦିରେ ଦେବତା ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଥା'ନ୍ତି - ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏ କଥା କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ କିପରି ଜାଣିପାରିବେ । ଯେହେତୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ସେ ଜିସ୍ମାନୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଲଗା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ପୂଜା କରିଥା'ନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭୋଜନ ଖାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ତ' ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭୋଜନ ଆଦି ଖାଉନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରହସ୍ୟ ଏବେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି । କୁହ ଅନ୍ୟ ସବୁ କଥାକୁ ଛାଡି ଯାହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେଉଛ, ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ତ ମନେ ପକାଅ । ପରେ ଏହି କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯିବେ । ସାମାନ୍ୟ କଥାରେ ସଂଶୟ ଆସିଲେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଛାଡି ଦେଇଥାନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ବାବା ଓ ସମ୍ପତ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ କାହା ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ତ ଆସିବି ନା । ତାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ଆସି ରଚନା କରୁଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ତୁମର ବହୁତ ବୁଦ୍ଧି ଥିବା ଦରକାର । ଏଭଳି ବୁଝାଇବାରେ ପଦାତିକ, ଅଶ୍□ାରୋହୀ ସମସ୍ତେ ଝାଉଁଳି ପଡୁଛନ୍ତି । ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ନା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ' ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରୁଥିବାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ

ଦରକାର ନା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ରହିବା ଦରକାର, ଯାହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ହେଉଛୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଭାବୁଛନ୍ତି ପରମ୍ପରାରୁ ଆମର କୁଳ ଚାଲିଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମା କେବେ ଥିଲେ ସେ କଥା ଜଣା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ସେମାନେ ତ ବାବାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଭାରତରେ ପ୍ରଥମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଥିଲେ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ କୂଳ । ଲୌକିକ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆମର କୁଳର ଉତ୍ପତ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଥିବ । କିନ୍ତୁ କିପରି, କେବେ... ଏହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ - ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପୁଣି ଦେବତା ହେବାକୁ ପଡିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଆସି ବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରାଜତ୍□ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର କୁଳ ଅଛି, ରାଜା-ରାଣୀ ହେଲେ ହିଁ ରାଜତ୍□ କୁହାଯିବ । ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଡିନାଷ୍ଟି (ରାଜବଂଶ) । ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ରାଜା ତ' ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେଉଁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ କୌରବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଉଭୟ ଭୁଲ୍ । ଉଭୟଙ୍କର ତ ରାଜତ୍□ ନାହିଁ । ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜତ୍□ ଚାଲିଛି, ତାକୁ ରାଜଧାନୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ମୁକୁଟ ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି - ପ୍ରଥମେ ଭାରତରେ ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ଥିଲେ, ପରେ ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ହୋଇଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ମୁକୁଟ ବିହୀନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ସିଦ୍ଧ କରି ବତାଇବାକୁ ହେବ, ଯିଏ ଭଲ ଧାରଣାଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ ସିଏ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହିଁ ଅଧିକ କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ କୁହାଯାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । କୃଷ୍ଣ ରାଜକୁମାର ହେଲେ ତ କହିବେ ନା - ମୋ' ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ରାଜା । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବାପା ରାଜା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ରାଜକୁମାର କୁହାଯାଉଥିବାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ରାଜାଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ହେବେ । ସାହୁକାରଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ରାଜକୁମାର କୁହାଯାଇଥାନ୍ତା କି । ରାଜପଦ ଏବଂ ସାହୁକାରଙ୍କ ପଦ ମଧ୍ୟରେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପିତା ରାଜାଙ୍କର ନାମ ହିଁ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ନାମ କେତେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଛି । ପିତାଙ୍କର ପଦ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତାହା ଦ୍□ିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ପଦ ଯିଏ କେବଳ ନିମିତ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେବା ପାଇଁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମାଠାରୁ ବେଶୀ ପଢିଛନ୍ତି । ନା, କୃଷ୍ଣ ହିଁ ପୁଣି ନାରାୟଣ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ବାକି ବାବାଙ୍କର ନାମ ହିଁ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ । କିନ୍ତୁ ପାଠପଢାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କଠାରୁ କମ୍ ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ନିଜ ବାପଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ପାଠ ପଢ଼ିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ତାଙ୍କର ଏତେ ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରହିଛି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପିତା କିଏ ଥିଲେ - ଏକଥା ଯେପରି କାହାକୁ ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ । ଆଗକୁ ଗଲେ ଜଣା ପଡିବ । ଏହିଠାରୁ ତ ଶିକ୍ଷା ନେଇ ଥିବେ ନା । ରାଧାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମା-ବାପା ତ ଥିବେ ନା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ରାଧାଙ୍କ ନାମ ଅଧିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କାହିଁକି ନା ମା-ବାପା କମ୍ ପାଠ ପଢିଛନ୍ତି । ରାଧାଙ୍କ ନାମ ତାଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରାଞ୍ଚଳ - ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ । ସମସ୍ତ ଆଧାର ପାଠପଢା ଉପରେ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଦରକାର । ସେହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ସମସ୍ତେ ତ' ଏକାଠି ଆସିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ପାଠପଢାରେ ପ୍ରଥମ ହେଉଛନ୍ତି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରଥମେ ଆସିବେ । କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ତ ଆସୁଛନ୍ତି ନା । ଏହା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଥା । ଯାହାଙ୍କର ସ୍□ଳ୍ପ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବ ସେମାନେ ତ ଧାରଣା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଧାରଣା କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମର କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ବଦଳି ହେଉଛ । କେତେ ବଡ ଲମ୍ବା ଧାଡି ଲାଗିବ । ଯେଉଁମାନେ ପଛଆଡକୁ ଯିବେ । କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ନିଜ-ନିଜର ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ନିବାସ କରିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ରହିଛି । ଏହା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଖେଳ । କିନ୍ତୁ କେହି ହେଲେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହାକୁ କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲ କୁହାଯାଉଛି । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ସ୍□ାଭାବିକ ଭାବେ ସୁଖ ରହିବ । ଏଠାରେ ହେଉଛି କୃତ୍ରିମ ସୁଖ । ବାସ୍ତବ ସୁଖ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଦେଇପାରିବେ । ଏଠାରେ କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ ସୁଖ ରହିଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ସଂସାର ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଚାଲିଛି । ଏଠାରେ କେତେ ଦୁଃଖ ରହିଛି । କହୁଛନ୍ତି - ବାବା ମାୟାର ତୁଫାନ ବହୁତ ଆସୁଛି । ମାୟା ଭ୍ରମରେ ପକାଇ ଦେଉଛି, ବହୁତ ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ସୁଖଦାତା ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ ହେଉଛି ତେବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ଏହା ତୁମର ବହୁତ ବଡ କର୍ମଭୋଗ । ବାବା ମିଳିଥିବାରୁ ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ଯାହା କିଛି ପୁରୁଣା କର୍ମଭୋଗ ଅଛି ତାକୁ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଚୁକ୍ତ କର । ଯଦି ଯୋଗବଳ ନ ଥିବ ତେବେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗି ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଦଣ୍ଡ ସାଥେ ଜୋରିମନା ଭଲ କଥା ନୁହେଁ । ଭଲ ଭାବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର ନଚେତ୍ ପୁଣି ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ୍ ବସିବ । ପ୍ରଜା ତ' ଢେର ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଗର୍ଭଜେଲ୍‌ରେ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିଥାଆନ୍ତି । ଅଶୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମାମାନେ ବହୁତ ଭଟକୁଥାନ୍ତି ମଧ୍ୟ, କେହି କେହି ଆତ୍ମା ବହୁତ କ୍ଷତି କରିଥାନ୍ତି - ଯେତେବେଳେ କାହା ମଧ୍ୟରେ ଅଶୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମା ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ ସେତେବେଳେ କେତେ ହଇରାଣ ହୋଇଥାନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଏଭଳି କଥା ହୁଏ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ - ଆମେ କିପରି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବୁ । ସେଠାକୁ ଯାଇ ନୂଆ-ନୂଆ ମହଲ ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭଳି ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେବ । କିନ୍ତୁ ଏତେ ମହଲ ଆଦି ସବୁ କ'ଣ ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବ କି ! ସେ ସବୁକୁ ତ ପୁଣି ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ । କିଏ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଆନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ହେବେ । କ'ଣ ସବୁ ହେବ ତାହା ତ' ଆଗକୁ ଗଲେ ଦେଖିବ । ଏବେଠାରୁ ତ ବାବା ବତାଇବେ ନାହିଁ । କହିଦେଲେ ନକଲି ନାଟକ ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ କିଛି ବତାଉ ନାହାଁନ୍ତି ।

ଡ୍ରାମାରେ ବତାଇବାର ନିୟମ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନେତା ଅଟେ । ଆଗର କଥା ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ତେବେ ବହୁତ କିଛି ବତାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ହୋଇଥିଲେ ପୂର୍ବରୁ ବତାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ନା, ଡ୍ରାମାରେ ଯାହା ହେଉଛି, ତାକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିଚାଲ ଏବଂ ତା' ସହିତ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ମଗନ ହୋଇ ରୁହ । ଏହିଥିରେ ହିଁ ଫେଲ୍ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ କେବେ କମ୍-ବେଶୀ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ହିଁ କେବେ କମ୍ କେବେ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ଜ୍ଞାନ ତ' ଯାହା ମିଳିଲା ତାହା ହିଁ ତ ରହୁଛି । ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ କେବେ ଉତ୍ସାହ ରହୁଛି କେବେ ଢ଼ିଲା ହୋଇଯାଉଛି । ତଳ-ଉପର ଯାତ୍ରା ହେଉଛି । ଜ୍ଞାନରେ ତୁମେ ସିଢି ଚଢୁନାହିଁ । ଜ୍ଞାନକୁ ଯାତ୍ରା ବୋଲି କୁହାଯାଉନାହିଁ । ଯାତ୍ରା ହେଉଛି ଯୋଗର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସ୍ୱାଦରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ନିରାପଦରେ ରହିବ । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ବହୁତ ଧୋକା ଖାଉଛ । ବିକର୍ମ କରି ଦେଉଛ । କାମ ବିକାର ହେଉଛି ମହାଶତ୍ରୁ, ସେଥିରେ ଫେଲ୍ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କ୍ରୋଧ ଆଦିର କଥା ଏତେ କହୁ ନାହାଁନ୍ତି ।

ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ହେଉଛି ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ହେଉଛି ନଚେତ୍ ଏପରି ବି କୁହାଯାଏ ସାଗରକୁ କାଳି ବନାଅ ତଥାପି ଭଗବାନଙ୍କ ମହିମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ କେବଳ କୁହାଯାଉଛି ଅଲଫଂକୁ ମନେ ପକାଅ । ସ୍ୱାଦ କରିବା କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ଏକଥା କ'ଣ ଜାଣିଛନ୍ତି କି । କହୁଛନ୍ତି କଳିଯୁଗରୁ ଆମକୁ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ନେଇଚାଲ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ କେତେ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଦେଖୁଛ ବର୍ଷାରେ କେତେ ଘର ଭାଙ୍ଗିପଡୁଛି, କେତେ ବୁଡିଯାଉଛନ୍ତି । ବର୍ଷା ଆଦି ଏ ସବୁ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଏ ସବୁ ଅଚାନକ ହୋଇଯିବ । କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ନିଦରେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ବିନାଶ ସମୟରେ ଜାଗ୍ରତ ହେଲେ କ'ଣ କରିପାରିବେ! ମରିଯିବେ । ଧରିତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଜୋରରେ ହଲିବ ତୁଫାନ ବର୍ଷା ଆଦି ସବୁ ହେବ । ବମ୍ ମଧ୍ୟ ପକାଇବେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ପୁଣି ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ମିଶିଯିବ... ରକ୍ତ ନଦୀର ଗାୟନ ରହିଛି । ଏଠାରେ କେତେ ମାଡପିଟ୍ ହେଉଛି । ପରସ୍ପର ଉପରେ କେସ୍ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଲଢ଼ିବେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ । ସମସ୍ତେ ହେଲେ ପିତୃହୀନ, ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛ । ତୁମକୁ କୌଣସି ଲଢେଇ ଆଦି କରିବାର ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଗଲ । ବାପ ଅଥବା ପତିଙ୍କୁ ଧନୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଶିବବାବା ତ ହେଉଛନ୍ତି ପତିମାନଙ୍କର ପତି । ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଗଲେ ତ କହିଥା'ନ୍ତି ଆମେ ଏପରି ସ୍□ାମୀଙ୍କ ସହିତ କେବେ ମିଶିବୁ । ଆତ୍ମାମାନେ କହୁଛନ୍ତି - ଶିବବାବା, ଆମର ତ' ଆପଣଙ୍କ ସହ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇସାରିଛି । ଏବେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଆମେ କିପରି ମିଶିବୁ? କେହି ତ ସତ୍ୟ ଲେଖୁଛନ୍ତି, କେହି ତ ବହୁତ ଲୁଚାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟତାର ସହିତ ଲେଖୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆମ ଦ୍□ାରା ଏହି ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲା । କ୍ଷମା କର । ଯଦି କେହି ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ତେବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଏପରି କଠୋର ଭୁଲ୍ କଲେ ଚୁର୍ମାର୍ ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ମୁଁ ଗୋରା କରିବାକୁ ଆସିଛି, ପୁଣି ତୁମେ କଳା ମୁହଁ କିପରି କରୁଛ । ଭଲେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବ କିନ୍ତୁ ମୂଲ୍ୟହୀନ ପଦ ପାଇବ । ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ନା । କେହି ତ' ହାରି ଯାଇ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତୁମେ ଏହି ପଦ ପାଇବାକୁ ଆସିଛ, ବାବା ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦାଧିକାରୀ ହେବେ, ଆମେ ସନ୍ତାନମାନେ କ'ଣ ପ୍ରଜା ହେବୁ କି । ବାବା ଗଦ୍ଦି ଉପରେ ବସିଥିବେ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଦାସ-ଦାସୀ ହେବେ, କେତେ ଲଜ୍ୟାର କଥା । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତୁମକୁ ସବୁର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ପୁଣି ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବ । ଅଯଥା ଏପରି କଲି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟରେ ରହୁଥିବାରୁ, ବିକାରୀମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଛନ୍ତି । ପବିତ୍ରତାର ମାନ ରହିଛି । କାହାର ଭାଗ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ ବାବା ଆସି ପଢାଇଲେ ମଧ୍ୟ ତଥାପି ଭୁଲ୍ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ହିଁ ପକାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ବହୁତ ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବେ ବୃହସ୍ପତି ଦଶା ରହିଛି । ଏହାଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଦଶା ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚକ୍ର ଲଗାଇଥାଏ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏହି ଡ୍ରାମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବାକୁ ହେବ, ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ମସ୍ତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ କେବେ ବି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ କମ୍ ନ ହେଉ ।

(୨) ପାଠପଢାରେ କେବେ ଗଫଲତ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବହେଳା କରିବାର ଅନୁଚିତ୍, ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ମାୟାଠାରୁ ହାରିଯାଇ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାଇଁ ନିଜର ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ସଚ୍ଚା ସେବା ଦ୍□ାରା ଅବିନାଶୀ, ଅଲୌକିକ ଖୁସିର ସାଗର ଲହଡିରେ ଖେଳୁଥିବା ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସେବା କରିବାରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ତଥା ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ବଡମାନଙ୍କର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଭିତରେ ଅଲୌକିକ ଆତ୍ମିକ ଖୁସିର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ସେବା ଦ୍□ାରା ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି, ଆତ୍ମିକ ମଉଜ ଏବଂ ବେହଦର ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିବା ସହିତ ସର୍ବଦା ଖୁସିର ସାଗରର ଲହଡିରେ ଖେଳୁଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ସଚ୍ଚା ସେବା ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ, ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଅବିନାଶୀ

ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଖୁସି ରୂପକ ଆଶୀର୍ବାଦ ତଥା ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ଯିଏ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିଥାଏ ସେ ହିଁ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ଏବଂ ଆକର୍ଷଣ ମୂରତ ହେବା ପାଇଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ହୁଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରେ - ଯଦି ସହଜଯୋଗୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ ।

କର୍ମରେ, ବାଣୀରେ, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଲଭ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହ ଦେବା ସହିତ ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସ୍ଥିତିରେ ଲଭଲୀନ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯିଏ ଯେତିକି ଲଭଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥିବ ସେ ସେତିକି ଲଭଲୀନ ସ୍ଥିତିରେ ରହିପାରିବ । ଏହି ଲଭଲୀନ ସ୍ଥିତିକୁ ଲୋକମାନେ ଲୀନ ହେବାର ଅବସ୍ଥା କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଭ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହକୁ ସମାପ୍ତ କରି କେବଳ ଲୀନ ହେବା ଶବ୍ଦକୁ ଧରିନେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେମାନେ ସରଦଦା ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ଲଭଲୀନ ହୋଇ ରହିବ ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ନିଜ ସମାନ ବା ବାବାଙ୍କ ସମାନ କରିପାରିବ ।